

Mama gaf hem een dikke knuffel. "Zoveel als u op kunt," zei ze. "Oh, dank u wel," antwoordde Roderick, "Ik verheug mij er nu al op!"

Leentje had zich waarschijnlijk erg ver verstopt. Het duurde heel lang, voordat Jozias Uil terug was. Maar gelukkig had hij in zijn snavel het staartje van de kleine Leentje. Het lijfje hing er onderaan. Leentje schreeuwde moord en brand. Toen meneer Uil haar op de grond zette, vloog ze haar mama in haar armen. "Mama, mama," snikte ze. "Ik kon jullie opeens niet meer vinden. Toen kwam er zomaar een dikke kat aanlopen. Ik was zo bang dat hij me op zou eten. Ik ben in de boom geklommen, maar die poes kwam me achterna. Toen ik bijna boven was, zag ik opeens meneer Uil. En toen dacht ik dat hij mij ging opeten. Maar hij heeft mij gered, mama. Ik ben zo bang geweest!" En al bibberend kroop ze tegen mama's rok.

namen, zoals bijvoorbeeld 'Lange dropletter' en 'Zwart knoopgedrocht' en nog meer van dat fraais. Zelfs de Spekken, die toch altijd van gezelligheid hielden, konden de stemming niet omdraaien.

Het ging zo de hele nacht door. Alsmaar ruzie en geschreeuw, tot het al bijna weer licht was. Meneer Pepermunt deed nog een laatste poging om de rust te doen wederkeren en draaide nog eens flink om zijn as. Helaas verloor hij zijn evenwicht en tuimelde pardoes tussen de draaiende en kronkelende Dropveters. Mevrouw Zuurstok, die de taak van EHBOS (Eerste Hulp Bij Onge-

